

**SAD su ubile više od 20
miliona ljudi u 37 „žrtvenih
država“ još od Drugog
svjetskog rata**

James A. Lucas

SAD su ubile više od 20 miliona ljudi u 37 „žrtvenih država“ još od Drugog svjetskog rata

James A. Lucas

Novinar, Global Research

Prvi put objavljeno u novembru 2015.

Napomena urednika

Ovo trebamo postaviti u historijsku perspektivu: obilježavanje kraja Rata koji je okončao sve ratove ukazuje na to da je 15 miliona života izgubljeno tokom Prvog svjetskog rata.

*Gubici pretrpljeni u Drugom svjetskom ratu (1939-1945.) su bili puno većih razmjera u poređenju sa Prvim svjetskim ratom. **60 miliona civilnih i vojnih gubitaka je pretrpljeno tokom Drugog svjetskog rata. (Četiri puta više od Prvog svjetskog rata).***

Najveće gubitke u Drugom svjetskom ratu su imale Kina i Sovjetski savez, 26 miliona za Sovjetski savez, dok Kina procjenjuje svoje gubitke na 20 miliona. Ironično, ove dvije države (saveznici SAD-a tokom Drugog svjetskog rata), koje su pretrpjele velike gubitke sada su prepoznate kao neprijatelji Amerike, te prijetnja za Zapadni svijet. Takozvani preventivni rat protiv Kine i Rusije je trenutno u pokušaju.

Njemačka i Austrija su izgubile skoro 8 miliona ljudi tokom Drugog svjetskog rata, Japan je izgubio više od 2.5 miliona ljudi. SAD i Velika Britanija su izgubile oko 400 000 ljudi.

Ovaj pomno istražen članak Jamesa A. Lucasa dokumentira više od 20 miliona izgubljenih života tokom ratova vođenih pod vodstvom SAD-a, kao i vojnih pučeva, te obavještajnih operacija koje su obavljene uoči onoga što je eufemistično nazvano „poslijeratna era“ Značajni civilni gubici u Libanu, Siriji, Jemenu i Libiji nisu uključeni u ovu studiju.

Michel Chossudovsky, Global Research, 20. 01. 2019.

Nakon katastrofičnih napada 11. septembra 2001. godine monumentalna tuga i osjećaj očajne i razumne ljutnje je počeo da prožima američku psihu. Par pojedinaca su tada pokušali da promaknu balansiranu perspektivu pokazujući da su Sjedinjene Države također odgovorne za uzrokovanje istih osjećanja u drugim zemljama, ali to jedva da je imalo bilo kakvog odjeka. Iako Amerikanci razumiju empatiju sa patnjom jedni drugih, takvo podsjećanje na zlodjela počinjena od strane druge nacije je imalo malo efekta te je ubrzo bilo nadjačano „ubrzanim ratom na terorizam“.

Ali mi moramo pojačati naše napore ka izgradnji razumijevanja i saosjećanja u svijetu. Nadamo se da će ovaj članak uspjeti pomoći u adresiranju pitanja „Koliko 11. septembra su SAD uzrokovale diljem svijeta od Drugog svjetskog rata?“ Ova tema je proučena u ovom izvješću koje sadrži procjene takvih gubitaka u 37 država kao i kratko objašnjenje zašto su SAD odgovorne za njih.

Uzroci ratova su kompleksni. U nekim slučajevima druge nacije su možda bila odgovorne za više gubitaka, ali ako se umiješanost naše nacije činila neophodnim razlogom za započinjanje rata ili sukoba treba se smatrati odgovornom za smrti u njima. Drugim riječima oni se vjerovatno ne bi desili da SAD nije bila umiješana. Vojna i ekonomska sila Sjedinjenih Država je bila ključna.

Ovo istraživanje otkriva da su američke vojne sile bile direktno umješane u skoro 10 do 15 miliona smrti tokom Korejskog i Vijetnamskog rata, te dva rata u Iraku. Korejski rat također uključuje i gubitke Kine, dok Vijetnamski rat uključuje žrtve u Kambodži i Laosu.

Američka javnost vjerovatno nije svjesna ovih brojeva te zna čak manje o proxy ratovima za koje su također odgovorne Sjedinjene Države. U kasnijim ratovima došlo je do između 9 do 14 miliona žrtava u Afganistanu, Angoli, Demokratskoj republici Kongo, Istočnom Timoru, Guatemali, Indoneziji, Pakistanu i Sudanu.

Ali žrtve nisu samo iz velikih nacija ili iz jednog dijela svijeta. Gotovo svi dijelovi svijeta su bili meta američke intervencije.

Možemo zaključiti da su Sjedinjene Države najvjerojatnije odgovorne za između 20 do 30 miliona ljudskih gubitaka diljem svijeta, počev od Drugog svjetskog rata do danas.

Porodicama ili prijateljima ovih žrtava ne pravi puno razlike da li su uzroci bile američke vojne akcije, proxy vojne snage, snabdijevanje američkim vojnim zalihama ili ekonomski pritisak koji je vršila naša nacija. Morali su da donesu odluku o drugim stvarima kao što su pronalazak njihovih voljenih, iseljenje iz države i izbjeglištvo ili puko preživljavanje.

A bol i ljutnja su se proširili još više. Neke vlasti procjenjuju da na svaku osobu koja pogine u ratu ide 10 povrijeđenih. Njihova opipljiva, neprestana patnja je neprekidni podsjetnik njihovim dragim sunarodnjacima.

Presudno je da Amerikanci nauče što više o ovoj temi tako da bi mogli da razumiju bol koji drugi osjećaju. Neko je jednom primijetio da su Nijemci tokom Drugog svjetskog rata „izabrali da ne znaju”. Ne možemo dopustiti historiji da kaže isto za našu zemlju. Pitanje koje je postavljeno gore je „Koliko 11. septembra su SAD uzrokovale diljem svijeta od Drugog svjetskog rata?“ Odgovor je: vjerovatno 10.000.

Bilješke o prikupljanju ovih cifri

Generalno govoreći, puno manji broj Amerikanaca koji su izgubili živote u ovim pohodima nije uključen u ovoj studiji, ne zbog toga što nisu važni, već zbog toga što se ovaj izvještaj fokusira na utjecaj američkih akcija na svoje suparnike.

Tačan broj žrtava nije jednostavan za zbrojiti, te je ovo prikupljanje podataka u potpunosti uzelo ovu činjenicu u obzir. Ove procjene će poslije vjerovatno biti revidirane ili od strane autora ili od strane urednika. Ali bez sumnje, cifra će ostati na milionima.

Poteškoće u skupljanju informacija se pokazuju na osnovu dvije procjene u ovom kontekstu. Nekoliko godina sam slušao izjave na radiju o tome kako je tri miliona Kambodžana ubijeno za vrijeme Khmer Rougea. Ipak, tokom proteklih godina čuo sam da su cifre ipak bliže jednom milionu. Još jedan primjer je da su cifre ubijenih u Iraku tokom prve godine rata prešle jedan milion, ali skorije procjene su bliže pola miliona.

Vrlo često informacije o ratovima su otkrivene tek poslije, kada se neko usudi da progovori, kada se puno tajnih informacija otkriva zbog pojačanih napora nekolicine, ili nakon što zasebne istrage donesu svoje zaključke.

I pobjedničke i gubitničke strane mogu imati svoje razloge zbog kojih ne objavljuju prave cifre. Štaviše, u skorijim ratovima u kojima su učestvovala Sjedinjene Države, nije bilo neobično čuti izjave poput „mi ne brojimo tijela“ ili „kolateralna šteta“, koje su se koristile kao eufemizmi za mrtve i povrijeđene. Za neke život je jeftin, posebno za one koji manipuliraju ljudima na bojnim poljima kao da su tek puke šahovske figure.

Ako kažemo da je teško dobiti precizne cifre to ne znači da ne trebamo pokušati. Bio je potreban napor da dođemo do figure od šest miliona Jevreja ubijenih tokom Drugog svjetskog rata, ali znanje o toj cifri je sada svugdje i služi kao podsjetnik budućim naraštajima da spriječe buduće holokauste. Borba se nastavlja.

37 DRŽAVA ŽRTVENIH JANJACA

Afganistan

SAD su odgovorne za između 1 do 8 miliona smrti tokom rata između Sovjetskog Saveza i Afganistana, time što su namamili Sovjetski Savez u invaziju Afganistana. Sovjetski Savez je imao prijateljske relacije sa svojim susjedom, Afganistanom, koji je imao sekularnu vladu. Sovjeti su se plašili da u slučaju da vlada postane fundamentalistička, da se to može proširiti i u Sovjetski Savez.

Godine 1998., u razgovoru sa pariškim časopisom *Le Nouvel Observateur*, Zbignew Brzezinski, savjetnik predsjednika Cartera, priznao je da je bio odgovoran za slanje podrške mudžahedinima u Afganistanu što je uzrokovalo kasniju invaziju Sovjeta. Njegovim vlastitim riječima:

„Prema zvaničnoj verziji historije, podrška CIA-e mudžahedinima je započela tokom 1980-tih, tj. nakon što je sovjetska vojska izvršila invaziju na Afganistan 24 decembra 1979. godine. Ali, realnost koja je teško čuvana sve do sada, potpuno je suprotna. Zaista, bio je 3. juli 1979. godine kada je predsjednik Carter potpisao svoju prvu direktivu za tajnu pomoć protivnicima pro-

sovjetskom režimu u Kabulu. I baš tog dana, pisao sam Predsjedniku, objašnjavajući mu da će, prema mom mišljenju, ova pomoć pridonijeti sovjetskoj vojnoj intervenciji.“

Brzezinski je opravdao ovu zamku, pošto je rekao da je to Sovjetskom Savezu podijelilo vlastiti Vijetnam, te je uzrokovalo raspad Sovjetske Unije. „Šta bih žalio?“ „Tajna operacija je bila sjajna ideja. Rezultat je bio privlačenje Rusa u afganistansku zamku, i vi bi ste da ja to žalim?“ CIA je potrošila 5 do 6 milijardi dolara na svoje operacije u Afganistanu kako bi prokrvarila Sovjetski Savez. Kada je 10-godišnji rat završio, preko milion ljudi je bilo mrtvo i afganistanski heroin je porobio 60% američkog tržišta.

Amerika je direktno odgovorna za oko 12.000 hiljada smrti u Afganistanu, od kojih su mnoge rezultirale u napadima na američko vlasništvo 11. septembra 2001. godine. Slijedom toga, američke trupe su izvršile invaziju na tu državu.

Angola

Građanska naoružana borba protiv portugalske vladavine u Angoli je započela 1961. godine. Godine 1977. angolska vlada je prepoznata od strane UN-a, iako su Sjedinjene Države bile jedna od nekoliko nacija koje su se protivile ovoj akciji. Godine 1986. Ujka Sam je odobrio materijalnu pomoć UNITA-i, grupi koja je pokušavala da zbaci vladu. Čak i danas, ova borba, u kojoj je učestvovalo mnogo nacija, se nastavlja.

Američka intervencija je objašnjena američkoj javnosti kao reakcija na intervenciju 50,000 kubanskih trupa u Angoli. Ipak, prema Piero Gleijesesu, profesoru historije na Univerzitetu John Hopkins, istina je poprilično suprotna. Kubanska intervencija je rezultat tajne invazije pod pokroviteljstvom CIA kroz susjedni Zair i uz pomoć američkog saveznika, Južnoafričke republike. (Procjene žrtava se kreću od 300.000 do 750.000)

Bolivia

Hugo Banzer je bio lider represivnog režima u Boliviji tokom 1970-tih. SAD su bile uznemirene kada je prethodni lider nacionalizirao rudnike kositra i distribuisao zemlju indijanskim seljacima. Poslije je taj dobri čin bio preokrenut.

Banzer, koji je obuku stekao u Školi Amerika pod pokroviteljstvom Amerike, u Panami, te kasnije u Fort Hordu, u Teksasu, često bi izlazio iz azila kako bi se konsultovao sa pukovnikom Američkih zračnih snaga, Robertom Lundinom. Godine 1971. je izveo uspješan vojni puč uz pomoć američkih zračnih radio sistema. Tokom prvih godina svoje diktature primio je duplo više vojne pomoći od Sjedinjenih Država, nego u proteklih desetak godina sveukupno.

Nekoliko godina poslije, Katolička crkva je osudila vojni masakr rudara u rudniku kositra 1975. godine, no Banzer je uz pomoć podataka koje mu je pružila CIA bio u mogućnosti da locira ljevičarske svećenike i sestre. Njegova anti-svećenička strategija, poznata kao Banzer Plan, usvojena je od strane 9 drugih latinoameričkih diktatura 1977. godine. Optužen je za sudjelovanje u 400 ubistava tokom svoje vladavine.

Kambodža

Američko bombardovanje Kambodže je već bilo nekoliko godina u planu tokom mandata predsjednika Johnsona i Nixona, ali kada je predsjednik Nixon otvoreno započeo sa bombardiranjem u pripremi za kopneni napad na Kambodžu to je uzrokovalo velike proteste u Sjedinjenim Državama protiv rata u Vijetnamu.

I danas svijest o ovim bombardovanjima i patnjama nije prisutna u javnom mijenju.

Velika šteta je učinjena u selima i gradovima Kambodže, uzrokujući migracije i unutrašnje raseljenje stanovništva. Nestabilna situacija je omogućila Khmerima, maloj političkoj partiji, na čijem čelu je Pol Pot, da preuzme vlast. Tokom godina smo u nekoliko navrata slušali o Khmerovoj ulozi u ubistvima miliona Kambodžana bez ikakvog priznanja da su ovo masovno ubijanje

omogućile Sjedinjene Države i bombardovanje te nacije koje je destabilizirano smrću, povredama, glađu i raseljnjem naroda.

Tako SAD nosi odgovornost ne samo za žrtve bombardovanja već i za one koje su nastale iz akcija Khmera – i odnijele oko 2.5 miliona života. Čak i kad je Vijetnam poslije izvršio invaziju na Kambodžu 1979. godine CIA je još uvijek podržavala Khmer Rouge.

Čad

Procjenjuje se da je u Čadu ubijeno 40.000 hiljada ljudi i da je oko 200.000 hiljada njih bilo mučeno od strane vlade, pod vodstvom Hissena Habre koji je došao na vlast u Junu, 1982. godine, uz pomoć CIA novca i oružja. Ostao je na vlasti osam godina. Human Rights Watch je tvrdio da je Habre odgovoran za hiljadu ubistava. Godine 2001., dok je živio u Senegal, jedva je izbjegao suđenje za zločine koje je počinio u Čadu. Ipak, tamošnji sud je blokirao spor. Onda su borci za ljudska prava odlučili da dalje gone slučaj u Belgiji, jer su neke od žrtava Habreove torture živjele tamo. SAD su u junu 2013. godine rekli Belgiji da rizikuje gubitak svog statusa kao domaćin NATO sjedišta ako dopusti da se takav pravni spor pokrene. Kao posljedica, zakon koji je dozvoljavao žrtvama da podnose tužbe u Belgiji za zločine počinjene u inostranstvu je ukinut. Ipak, dva mjeseca poslije toga novi zakon je izglasan, omogućujući posebnu mjeru kojom bi se nastavila istraga protiv Habrea.

Čile

CIA je intervenisala u Čileanskim izborima 1958. i 1964. godine. Godine 1970. socijalistički kandidat, Salvador Allende, izabran je za predsjednika. CIA je htjela da pokrene vojni puč kako bi spriječila njegovu inauguraciju, ali glavni čileanski vojni zapovjednik, general Rene Schneider se usprotivio ovoj akciji. CIA je onda, u saradnji sa drugim ljudima unutar vojske isplanirala asasinaciju Schneidera. Zavjera je propala i Allende je preuzeo ured. Predsjednika Nixona se nije moglo razuvjeriti, te je naredio da CIA stvori klimu pogodnu za vojni puč: „Neka privreda vrišti“, rekao je.

Ono što je uslijedilo su bile gerile, paljide, bombardiranja, sabotaze i teror. ITT i druge američke kompanije koje su imale svoje udjele u Chileu su

sponzorisale demonstracije i štrajkove. Konačno, 11. septembra 1973. Allende je preminuo, u pitanju je bilo ili samoubistvo ili atentat. Tada je Henry Kissinger, američki državni sekretar, izjavio sljedeće u vezi s Čileom: „Ne vidim zašto trebamo stajati po strani i promatrati kako država postaje komunistička zbog neodgovornosti njenog vlastitog naroda.“

Tokom 17 godina terorora pod Allendovim nasljednikom, generalom Augusto Pinochetom, procjenjuje se da je 3.000 Čileanaca bilo ubijeno i da ih je još puno više bilo mučeno ili proglašeno „nestalima“.

Kolumbija

Jedna procjena je da je nastalo 67 000 žrtava od početka 1960-tih do danas zbog američke podrške kolumbijskom državnom terorizmu.

Prema izvješću Amnesty Internationala iz 1994. godine, više od 20.000 ljudi je ubijeno iz političkih razloga u Kolumbiji još od 1986., najviše od strane vojske i njenih paravojnih saveza. Amnesty je naveo da je „vojna oprema nabavljena od SAD-a, koja je bila dostavljena pod krinkom borbe protiv krijumčara droge, korištena od strane kolumbijske vojske kako bi činili zlodjela u ime „protu-pobune“. Godine 2002. druga procjena je utvrdila da više od 3500 ljudi pogine svake godine u građanskim borbama u Kolumbiji, pod pokroviteljstvom SAD-a.

Godine 1996. Human Rights Watch je izašao u javnost sa izvještajem „Oredi za odstrel u Kolumbiji“, gdje je otkriveno da su CIA agenti išli u Kolumbiju 1991. godine kako bi pomogli vojsci da obuču tajne agente u anti-subverzivnim akcijama.

U skorijim godinama, američka vlada je pružala podršku pod takozvanim planom Kolumbija.

Kuba

Tokom invazije na Kubu u Zaljevu Svinja 18. aprila 1961. godine koja je završila nakon 3 dana, 114 američkih vojnika je ubijeno, 1 189 je zarobljeno, a nekoliko ih je pobjeglo čekajući američke brodove. Zarobljenicima je ubrzo suđeno, nekolicina ih je pogubljena a ostalima je presuđeno 30 godina zatvora.

Svi su nakon 20 mjeseci pušteni na slobodu u zamjenu za 53 miliona dolara u hrani i lijekovima.

Neki procjenjuju da je broj kubanskih snaga koje su ubijene između 2000 do 4000. Još jedna procjena je da je 1800 kubanskih snaga ubijeno napalmom na autoputu. Ovo izgleda kao preteča Autoputa smrti u Iraku 1991. godine, kada su američke snage neumoljivo ubile veliki broj Iračana na autoputu.

Demokratska republika Kongo (bivši Zair)

Početak masivnog nasilja i krvoprolića u ovoj državi je započet 1879. godine od strane njenog kolonizatora, Kralja Leopolda od Belgije. Stanovništvo Konga je reducirano na 10 miliona ljudi u periodu od 10 godina, što su neki kasnije nazvali „Leopoldovim genocidom“. Amerika je bila odgovorna za skoro trećinu tih smrti.

Godine 1960. Kongo je postao nezavisna država, a Patrice Lumumba prvi državni premijer. On je ubijen, neki tvrde i dan danas da je CIA bila implicirana, iako drugi tvrde da je zapravo Belgija odgovorna za njegovo ubistvo. No u svakom slučaju, CIA je planirala njegovo ubistvo. Prije njegovog ubistva CIA je u Kongo poslala jednog od svojih naučnika, dr. Sidneya Gottlieba, noseći „smrtonosne biološke materijale“ namijenjene za Lumumbino ubistvo. Virus bi mogao da proizvede fatalnu bolest karakterističnu za područje Konga, a transportovan je u diplomatskoj torbi.

Puno puta u proteklim godinama došlo je do građanskog rata između Demokratske republike Konga, obično fermentisanog od strane SAD-a i drugih država, uključujući i afričke susjede. U aprilu 1977. godine Newsday je izvijestio da je CIA tajno podržavala napore regrutacije nekoliko hiljada plaćenika iz SAD-a i Velike Britanije kako bi služili vojsku Zaira. Te iste godine SAD je predsjedniku Zaira pružila pomoć od 15 miliona dolara u vojnim zalihama kako bi odbio invaziju rivalske grupe koja je djelovala u Angoli.

Godine 1979., SAD je poslala nekoliko miliona dolara pomoći Mobutu kojeg je američki State Department osudio na tri mjeseca zatvora nešto ranije, radi povrede ljudskih prava. Tokom Hladnog rata, SAD su poslale preko 300 miliona dolara u oružju u Zair, dok je 100 miliona bilo obezbjeđeno za vojnu obuku. Godine 2001. američki kongresni komitet je primio izvješće da su američke kompanije, uključujući one povezane sa bivšim predsjednikom

Georgeom Bushom Seniorom, koristile Kongo za monetarnu dobit. U toj državi se odvija međunarodna borba za resurse, u kojoj je uključeno gotovo 125 kompanija i individualaca. Jedan od ovih materijala je i koltan, koji se koristi u proizvodnji mobilnih telefona.

Dominikanska republika

Godine 1962., Juan Bosch je postao predsjednik Dominikanske republike. Promicao je programe poput zemljišne reforme i javnih programa za osposobljavanje. Nije imao najsajjniju vezu sa SAD-om, te nakon samo 7 mjeseci u uredu, svrgnut je CIA-inom osmišljenom akcijom. Godine 1965., kada je jedna grupa pokušavala da ga ponovo vrati, predsjednik Johnson je izjavio „ovaj Bosh nije dobar“. Thomas Mann, asistent državnog sekretara je uzvratilo: „Nije nikako dobar. Ako nemamo pristojnu vladu tamo, gospodine Predsjedniče, dobit ćemo novog Boshu. I to će biti samo još jedna rupa bez dna.“ Dva dana poslije uslijedila je američka invazija, te su 22 000 vojnika i marinaca ušle u Dominikansku republiku, nakon čega je 3 000 Dominikanaca poginulo tokom borbi. Izgovor za ovakav čin je bio da je to učinjeno kako bi se zaštitili stranci u toj zemlji.

Istočni Timor

U decembru 1975. godine Indonezija je izvršila invaziju na Istočni Timor. Ovaj napad je započet dan nakon što su američki predsjednik Gerald Ford i državni sekretar Henry Kissinger napustili Indoneziju gdje su predsjedniku Suharti dali dozvolu da koristi američko oružje, što bi po američkim zakonu značilo da se ne može koristiti za agresiju. Daniel Moynihan, američki ambasador u UN-u je izjavio da je SAD željela da „stvari ispadnu onako kako su oni htjeli.“ Rezultat je bio oko 200.000 mrtvih u državi čije je stanovništvo brojalo 700.000.

Šesnaest godina poslije, 12. novembra 1991., 217 protestanata iz Istočnog Timora u Diliju, mnogi od njih djeca, koji su marširali vraćajući se sa memorijalne ceremonije, pogubljeni su od strane indonezijskih Kopassus trupa, koje su bile predvođene američkim komandantima Prabowom Subiantom (zetom generala Suharta) i Kiki Syahnakri. Očevici su vidjeli kamione kako izbacuju tijela u more.

El Salvador

Građanski rat u El Salvadoru od 1981. do 1992. godine je financiran sa 6 biliona dolara američke pomoći koja je bila data vladi kako bi se suzbio pokret borbe koja bi donijela socijalnu pravdu za 8 miliona ljudi.

Tokom tog vremena, prema razgovoru koji je urađen sa dezertrom iz salvadorske vojske, američki vojni savjetnici su demonstrirali metode torture na tinejdžerima zatvorenima. Ovaj bivši član salvadorske nacionalne straže je tvrdio da je bio član grupe od 12 ljudi koji su pronalazili ljude za koje im je bilo rečeno da su gerilci i potom su ih mučili. Jedan dio obuke koji je prošao je bilo mučenje, čime su ih obučavali na nekoj tajnoj američkoj lokaciji u Panami. Oko 900 seljaka je masakrirano u selu El Mozote godine 1981. Deset od devet vojnika u El Salvadoru za koje se zna da su učestvovali u ovom činu su bili kadeti škole kojom su upravljali Amerikanci. Oni su bili samo mali dio među 75.000 ljudi koji su ubijeni tokom građanskog rata.

Prema izvještaju UN-ove Komisije za istinu, preko 96% kršenja ljudskih prava počinjenih tokom rata je upravo počinjeno od strane salvadorske vojske ili paramilitarnih odreda za odstrel povezanih sa salvadorskom vojskom.

Grenada

CIA je počela sa destabilizacijom Grenade 1979. godine, nakon što je Maurice Bishop postao predsjednik, dijelom zbog toga što je odbio da se priključi bojkotovanju Kube. Kampanja protiv njega je rezultirala u njegovom zbacivanju i invaziji SAD, koja se desila 25. oktobra 1983. godine, kada je poginulo oko 277 ljudi. Lažne vijesti su se proširile o izgradnji aerodroma koji bi mogao biti korišten kao baza za napade na SAD, te se također tvrdilo da su životi američkih studenata medicine koji su se nalazili na ostrvu bili u opasnosti.

Guatemala

Godine 1951., Jacobo Arbenz je izabran za predsjednika Guatemale. Zauzeo je neku neiskorištenu zemlju pod upravom United Fruit, te je kompenzirao tvrtku. Ta kompanija je potom započela kampanju predstavljanja

Arbenza kao igračke za međunarodnu zavjeru, te je unajmila 300 plaćenika koji su sabotirali nabavku nafte i vozove. Godine 1954. vojni puč predvođen CIA-om ga je izbacio iz ureda i on je napustio državu. Tokom sljedećh 40 godina, brojni režimi su ubili hiljade ljudi u toj državi.

Godine 1999. Washington Post je izvijestio da je Komisija za historijsko pojašnjavanje zaključila da je preko 200.000 ljudi ubijeno tokom tog građanskog rata i da je bilo oko 42.000 povreda ljudskih prava, 29.000 njih je bilo fatalno, 92% njih je počinjeno od strane vojske. Komisija je također utvrdila da su američka vlada i CIA izvršile pritisak na gvatemalsku vladu kako bi suzbili gerilski pokret svim mogućim mjerama.

Prema Komisiji, između 1981. i 1983. vojna vlada Gvatemale – finansirana i podržana od strane američke vlade – uništila je 400 majanskih sela u genocidnoj kampanji.

Haiti

Od 1957. do 1986. Haiti je bio pod vodstvom Papa Doc Duvaliera i kasnije njegovog sina. Tokom tog vremena njihove privatne terorističke snage su ubile između 30.000 i 100.000 hiljada ljudi. Milioni dolara od CIA su pristizali na Haiti tokom tog vremena, najviše kako bi se suzbili narodni pokreti, iako je većina američke vojne pomoći za tu državu, prema Williamu Blumu, išla tajnim putevima kroz Izrael.

Navodno su vlade poslije vladavine mlađeg Duvaliera bile odgovorne za još veće pokolje, te je utjecaj SAD na Haiti, posebice od strane CIA, nastavljen. Nakon toga, ranih 1990-tih, SAD je zbacila crnog katoličkog svećenika, Jeana Bertranda Aristidea, iako je bio izabran sa 67% glasova. Bogata bjelačka klasa u Haitiju mu se protivila, iako je bilo riječ o većinsko crnačkoj naciji, ali njegovi socijalni programi su bili osmišljeni da pomognu siromašnima i zaustave korupciju, što je bilo ono što im nije odgovaralo. Kasnije se vratio na vlast, ali to nije dugo potrajalo. Bio je prisiljen od strane SAD-a da napusti ured i sada živi u Južnoj Africi.

Honduras

Godine 1980. CIA je podržala Bataljon 316 u Hondurasu, koji je kidnapovao, mučio i ubijao stotine svojih državljana. Oprema i priručnici za mučenje su dostavljeni kroz CIA-ine ljude u Argentini, koji su radili sa američkim agentima na obučavanju hondurašana. Skoro 400 ljudi je izgubilo svoje živote tokom ovog perioda. Ovo je još jedan primjer mučenja u svijetu sponzorisan od strane SAD-a.

Bataljon 316 je koristio šok uređaje i sprave za gušenje tokom ispitivanja koja su vršili 1980-tih. Zatvorenici su često držani bez odjeće, a kada više nisu bili korisni, ubijani su i sahranjivani u neoznačene grobove. Deklasificirani dokumenti i drugi izvori pokazuju da su CIA i američka ambasada bili upućeni u ove gnusne zločine, uključujući ubistva i mučenje, no ipak su nastavili da podržavaju Bataljon 316 i da saraduju sa njegovim liderima.

Mađarska

Godine 1985., Mađarska, sovjetska satelitska država, pobunila se protiv Sovjetskog Saveza. Tokom pobuna, američki sponzorirani Radio Slobodna Evropa je katkad poprimao agresivan ton, podstičući pobunjenike da povjeruju da je Zapadna podrška bila neophodna, ponekada čak i davajući taktičke savjete o tome kako se boriti protiv Sovjeta. Njihove nade su bile podignute i potom srušene tokom ovih emitovanja, koja su ovu mađarsku tragediju učinila još gnusnijom. Broj žrtava na mađarskoj i sovjetskoj strani je bio oko 3.000, a revolucija je suzbijena.

Iran

Iran je izgubio oko 262.000 ljudi u ratu protiv Iraka koji je trajao od 1980. do 1988. Pogledati Irak za više informacija o tom ratu.

Na 3. juli 1988. godine, američki mornarički brod, Vincennes, djelovao je u iranskim vodama pružajući vojnu podršku Iraku tokom iransko-iračkog rata. Tokom borbe protiv iranskih borbenih čamaca ispalio je dva projektila na iranski Airbus, koji je tada bio na regularnom civilnom letu. 290 ljudi je poginulo.

Irak

Tokom iransko-iračkog rata oko 105,000 Iračana je izgubilo svoje živote prema Washington Postu.

Prema Howardu Teicheru, bivšem zvaničniku Nacionalnog obezbjeđenja, SAD su snabdijevale iračane sa bilionima dolara u kreditima i pomagali im na druge načine kako bi bili sigurni da Irak ima vojnu opremu, uključujući biološke agente. Jačanje podrške Iraku je ustupilo nakon što se počelo činiti da Iran pobjeđuje i da je sve bliže Basri. SAD nisu bile protivne tome da bilo koja od te dvije nacije oslabi kao rezultat rata, ali nije se činilo da žele da ijedna strana pobijedi.

Američko-irački rat i sankcije protiv Iraka su se proširile sa 1990. do 2003. godine

Irak je 2. augusta 1990. godine izvršio invaziju na Kuvajt, a SAD su odgovorile tako što su zahtijevale povlačenje Iraka, te su Ujedinjeni narodi nakon 4 dana uveli sankcije Iraku.

Irak je imao razlog da vjeruje da se SAD neće protiviti invaziji Kuvajta, pošto je američki ambasador u Iraku, April Glaspie, rekao Saddamu Husseinu da SAD nije u poziciji da se miješa u sukob između te dvije zemlje. Zeleno svjetlo je dato, ali činilo se više kao zamka.

Kao dio PR strategije koja bi ohrabrila američku javnost u pružanju podrške napadu protiv Iraka, kćerka kuvajćanskog ambasadora je lažno svjedočila pred američkim kongresom da su iračanski vojnici gasili inkubatore u kuvajćanskim bolnicama. Ovo je pridonijelo ratnoj groznici u SAD-u.

Američki zračni napadi su počeli 17. januara 1991. godine, te su trajali 42 dana. Dana 23. februara predsjednik H. W. Bush je naredio da počnu kopneni napadi. Invazija je započela uz brojna bespotrebna ubijanja iračkih vojnika. Oko 150 američkih vojnih lica je ubijeno u poređenju sa oko 200.000 iračkih.

Godine 1995. UN-ova Organizacija za hranu i poljoprivredu je izvijestila da su UN-ove sankcije protiv Iraka odgovorne za smrt više od 560.000 djece od 1990. godine.

Leslie Stahl, koja je vodila intervju sa Madeline Albright za emisiju CBS-a 60 minuta, postavila je sljedeće pitanje tokom programa. „Čuli smo da je više od pola miliona djece umrlo tokom sukoba. To je više djece nego što je poginulo u Hiroshimi. I - znate, da li je cijena vrijedna toga?“ Albright je odgovorila „Mislim da je to jako težak izbor, ali cijena - mislim da je vrijedna toga.“

Godine 1999. UNICEF je izvijestio da je 5000 djece umiralo svaki mjesec kao rezultat sankcija i rata sa SAD-om.

Sva ova izvješća su bila značajni indikatori masivnog broja smrti kojih su SAD bile svjesne i koje su bile dio strategije koja bi uzrokovala toliko boli i terora među Iračanima da bi ih potaklo da se pobune protiv vlastite vlade.

Iračko-američki rat je započeo 2003. i još nije zaključen

Isto kao što je kraj Hladnog rata ohrabrio Ameriku da napadne Irak 1991. godine, tako su i napadi od 11. septembra 2001. godine postavili temelje za lansiranje američkih napada u trenutnom ratu protiv Iraka. Dok smo u nekim drugim ratovima puno kasnije naučili o lažima koje su korištene da nas prevare, neke od obmana koje su upotrijebljene da nas uvuku u ovaj rat su postale javno poznate gotovo istog trenutka kada su i izrečene. Nije postojalo nikakvo oružje masovnog uništenja, nismo pokušavali da promičemo demokratiju, nismo pokušavali da spasimo irački narod od diktatora.

Ukupan broj iračkih smrti koje su rezultirale iz našeg sadašnjeg rata sa Irakom je 654.000, od kojih se 600.000 karakterišu kao činovi nasilja, prema John Hopkins istraživačima.

Pošto su te smrti rezultat američke invazije, naši lideri moraju prihvatiti odgovornost za njih.

Izraelsko-palestinski rat

Oko 100.000 do 200.000 Izraelaca i Palestinaca, s tim da su brojke Palestinaca na kraju prevladale, su ubijeni u borbi između ove dvije grupe. SAD su od početka snažno podržavale Izrael, pružajući milijarde dolara pomoći u njihovom posjedovanju nuklearnih oružja.

Sjeverna i Južna Koreja

Korejski rat je započeo 25. juna 1950. godine, kada je, prema Trumanovoj administraciji, Sjeverna Koreja izvršila invaziju na Južnu Koreju. Ipak, pojavilo se još jedno objašnjenje koje drži do toga da se napad Sjeverne Koreje desio tokom vremena kada su upadi u granice sa obje strane bili intenzivirani. Južna Koreja je započela većinu tih graničnih sukoba sa Sjevernom Korejom, još 1948. godine sjevernokorejska vlada je tvrdila da je do 1949. godine južnokorejska vojska počinila 2.617 oružanih napada na granici. Postojao je mit da je Sovjetski Savez naredio Sjevernoj Koreji da napadne Južnu Koreju. SAD je započela napad prije UN-ove rezolucije koja je izglasana kako bi podržala intervenciju naše države, a naše vojne sile su pridonijele ratnoj groznici uvodeći napalm.

Tokom rata većinski broj žrtava su odnijeli Južnokorejci, Sjevernokorejci i Kinezi. Četiri izvora pružaju informacije o broju žrtava koji idu od 1.8 do 4.5 miliona. Drugi izvor kaže da je ukupan broj žrtava 4 miliona, ali ne identificira kojim državama oni pripadaju.

John H. Kim, veteran američke vojske i čelnik Korejskog komiteta Veterana za mir, u jednom članku je izjavio da su tokom Korejskog rata „američka armija, mornarica i zračne snage bile direktno uključene u ubijanje gotovo tri miliona civila – i južnokorejaca i sjevernokorejaca – na brojnim lokacijama širom Koreje. Izvještava se da su SAD tokom Korejskog rata bacile gotovo 650,000 tona bombi, uljučujući i 43,000 tone napalma. Pretpostavlja se da u ovim ciframa nisu uključene kineske žrtve.

Nepal

Između 8.000 i 12.000 Nepalaca je ubijeno otkako je 1996. godine započeo građanski rat. Smrtna stopa, prema Foreign Policy in Focus, se naglo povećala sa dolaskom gotovo 8.400 američkih M-16 podmorničkih mitraljeza i američkih savjetnika. Nepal je 85% ruralni i u potrebi za zemljišnom reformom. Nije iznenađujuće da 42% stanovništva u Nepal u živi ispod linije siromaštva.

Godine 2002., nakon što je izbio još jedan građanski rat, predsjednik George W. Bush je uveo mjeru u Kongres kojom se omogućila autorizacija vojne pomoći nepaljskoj vladi u iznosu od 20 miliona dolara.

Nikaragva

Godine 1981. Sandinisti su zbacili Somozinu vladu u Nikaragvi, a do 1990. gotovo 25.000 nikaragvanaca je ubijeno u oružanoj borbi između Sandinista vlade i Kontra pobunjenika koji su formirani od preostalih redova iz Somozine nacionalne vlade. Korištenje priručnika za ubijanje od strane Kontra je isplivalo 1984. godine.

Amerika je podržavala pobjednički režim pružajući tajnu vojnu pomoć Kontri (anti-komunističkim gerilama), još od novembra 1981. godine. Ali kada je Kongres otkrio da je CIA nadzirala akciju sabotaže u Nikaragvi bez obavještanja Kongresa, Boland amandman je izglasan 1983. godine, kako bi zabranio CIA-i, Ministarstvu za odbranu ili bilo kojim drugim vladinim agencijama da pružaju bilo koju dalju vojnu pomoć.

Ali postojali su načini da se to zaobiđe. Nacionalno vijeće za bezbjednost, koje nije bilo eksplicitno pokriveno zakonom, skupljalo je privatne i strane fondove za Kontru.

Pakistan

Godine 1971. Zapadni Pakistan, autoritativna država podržavana od strane SAD-a je brutalno izvršila invaziju na Istočni Pakistan. Rat je završio nakon što je Indija, čija je ekonomija rapidno rasla, bez obzira na to što je prihvatila oko 10 miliona izbjeglica, izvršila invaziju na Istočni Pakistan (sada Bangladeš) i porazila Zapadnopakistanske snage.

Milioni ljudi su poginuli tokom te brutalne borbe, za koju neki danas kažu da je bio genocid počinjen od strane Zapadnog Pakistana. Ta država je dugo vremena bila saveznik SAD-a, od 411 miliona dolara koje im je pruženo za uspostavljanje oružanih snaga koje su potrošile 80% budžeta na svoju vojsku. SAD je Zapadnom Pakistanu poslala 15 miliona dolara u oružju tokom rata.

Tri izvora procjenjuju da je u tom sukobu poginulo 3 miliona ljudi, a jedan izvor tvrdi da je u pitanju bio 1.5 miliona.

Sudan

Još od 1955. godine, kada je stekao svoju nezavisnost, Sudan je većinu svoga postojanja bio u građanskom ratu. Do 2003. godine gotovo 2 miliona ljudi je ubijeno. Nije poznato da li su žrtve iz Darfura dio te cifre.

Organizacije za ljudska prava su se žalile da su američke odluke pomogle u odugovlačenju sudanskog građanskog rata podržavajući napore zbacivanja centralne vlade u Khartoumu. Godine 1999. državna sekretarica Madeleine Albright se susrela sa liderom Sudanske narodne oslobodilačke armije (SPLA), koji je rekao da mu je ponudila zalihe hrane ako odbije mirovni plan koji su podržavali Egipat i Libija.

Godine 1978. bogatstvo sudanskih naftnih rezervi je otkriveno i u roku od dvije godine Sudan postaje šesti najveći primalac američke vojne pomoći.

Britanska grupa, Christian Aid, optužila je strane naftne kompanije u sudjelovanju u depopulaciji sudanskih sela.

U avgustu 1988. godine SAD je bombardovao Khartoum sa 75 raketnih projektila. Naša vlada je izjavila da je meta bila fabrika hemijskog oružja u vlasništvu Osame bin Ladena. Zapravo bin Laden više nije bio vlasnik, te je ista fabrika bila jedini dobavljač farmaceutske robe za tu siromašnu naciju. Kao rezultat bombardovanja, deseci hiljada su preminuli zbog nedostataka lijekova kojima bi tretirali malariju, tuberkulozu, i druge bolesti.

Vijetnam

U Vijetnamu, pod dogovorom prije nekoliko decenija, trebali su da se održe izbori za ujedinjenje Sjevernog i Južnog Vijetnama. SAD su se usprotivile ovome i podržale Diem vladu u Južnom Vijetnamu. U avgustu 1964. godine CIA i drugi su pomogli u fabriciranju vijetnamskog napada na američki brod u Zaljevu Tonik, a ovo je bilo iskorišteno kao povod za veće uključivanje SAD-a u Vijetnamu.

Tokom tog rata, u sklopu američke operacije Phoenix, južnovijetnamski narod je bio teroriziran, a tokom rata američke trupe su bile odgovorne 1968. godine za masovni pokolj ljudi u selu My Lai.

Prema podacima vijetnamske vlade 1995. godine broj civilnih i vojnih država tokom vijetnamskog rata je bio 5.1 milion.

Još od stradanja u Kambodži i Laosu koja su bila do brojke 2.7 miliona, procijenjeni broj žrtava u Vijetnamu je 7.8 miliona.

Virtualna komisija za istinu je pružila cifru od 5 miliona, a Robert McNamara, bivši sekretar odbrane, prema New York Times Magazin je izjavio da je broj žrtava sa vijetnamske strane 3.4 miliona.

Jugoslavija

Jugoslavija je bila socijalistička federacija sačinjena od nekoliko republika. Pošto je odbila biti usko povezana sa Sovjetskim Savezom tokom Hladnog rata, primila je određenu podršku od strane SAD-a. No kada se Sovjetski Savez raspao, više nije bilo koristi od Jugoslavije, te su SAD i Njemačka radile na tome da konvertišu jugoslavensku socijalističku ekonomiju u kapitalističku, najprije kroz proces zavadi i osvoji. Unutar različitih dijelova Jugoslavije postojale su etničke i vjerske razlike, kojima su SAD manipulisale kako bi uzrokovale sukobe koji su rezultirali u raspadu te države.

Od ranih 1990-tih do danas Jugoslavija se raspala u nekoliko nezavisnih nacija čiji su niži prihodi, zajedno uz prešutnost CIA, od njih načinili pijune u rukama kapitalističkih država.

BILJEŠKE:

- Afganistan
- 1. Mark Zepezauer, Boomerang (Monroe, Maine: Common Courage Press, 2003), p.135.
- 2. Chronology of American State Terrorism http://www.intellnet.org/resources/american_terrorism/ChronologyofTerror.html
- 3. Soviet War in Afghanistan http://en.wikipedia.org/wiki/Soviet_war_in_Afghanistan
- 4. Mark Zepezauer, The CIA'S Greatest Hits (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1994), p.76
- 5. U.S Involvement in Afghanistan, Wikipedia http://en.wikipedia.org/wiki/Soviet_war_in_Afghanistan
- 6. The CIA's Intervention in Afghanistan, Interview with Zbigniew Brzezinski, Le Nouvel Observateur, Paris, 15-21 January 1998, Posted at [globalresearch.ca](http://www.globalresearch.ca) 15 October 2001, <http://www.globalresearch.ca/articles/BRZ110A.html>
- 7. William Blum, Rogue State (Monroe, Maine: Common Courage Press, 2000), p.5
- 8. Unknown News, <http://www.unknownnews.net/casualtiesw.html>
- **Angola**
- 1. Howard W. French „From Old Files, a New Story of the U.S. Role in the Angolan War” New York Times 3/31/02
- 2. Angolan Update, American Friends Service Committee FS, 11/1/99 flyer.
- 3. Norman Solomon, War Made Easy, (John Wiley & Sons, 2005) p. 82-83.

- 4.Lance Selfa, U.S. Imperialism, A Century of Slaughter, International Socialist Review Issue 7, Spring 1999 (as appears in Third world Traveler www.thirdworldtraveler.com/American_Empire/Century_Imperialism.html)
- 5. Jeffress Ramsay, Africa , (Dushkin/McGraw Hill Guilford Connecticut), 1997, p. 144-145.
- 6.Mark Zepezauer, The CIA'S Greatest Hits (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1994), p.54.
- Argentina : See South America: Operation Condor
- **Bolivia**
- Phil Gunson, Guardian, 5/6/02, <http://www.guardian.co.uk/archive/article/0,4273,41-07884,00.html>
- 2.Jerry Meldon, Return of Bolilvia's Drug – Stained Dictator, Consortium,www.consortiumnews.com/archives/story40.html.
- **Brazil See South America: Operation Condor**
- **Kambodža**
- 1.Virtual Truth Commissiion <http://www.geocities.com/~virtualtruth/> .
- 2.David Model, President Richard Nixon, Henry Kissinger, and the Bombing of Cambodia excerpted from the book Lying for Empire How to Commit War Crimes With A Straight Face, Common Courage Press, 2005, [paperhttp://thirdworldtraveler.com/American_Empire/Nixon_Cambodia_LFE.html](http://thirdworldtraveler.com/American_Empire/Nixon_Cambodia_LFE.html).
- 3.Noam Chomsky, Chomsky on Cambodia under Pol Pot, etc.,<http://zmag.org/forums/chomcambodforum.htm>.
- **Chad**
- 1.William Blum, Rogue State (Monroe, Maine: Common Courage Press, 2000), p. 151-152 .
- 2.Richard Keeble, Crimes Against Humanity in Chad, Znet/Activism 12/4/06http://www.zmag.org/content/print_article.cfm?itemID=11560§ionID=1).

- **Chile**
- 1. Parenti, Michael, *The Sword and the Dollar* (New York, St. Martin's Press, 1989) p. 56.
- 2. William Blum, *Rogue State* (Monroe, Maine: Common Courage Press, 2000), p. 142-143.
- 3. *Moreorless: Heroes and Killers of the 20th Century*, Augusto Pinochet Ugarte,
- <http://www.moreorless.au.com/killers/pinochet.html>
- 4. Associated Press, *Pinochet on 91st Birthday, Takes Responsibility for Regimes's Abuses*, Dayton Daily News 11/26/06
- 5. Chalmers Johnson, *Blowback, The Costs and Consequences of American Empire* (New York: Henry Holt and Company, 2000), p. 18.
- **China: See Korea**
- **Kolumbija**
- 1. *Chronology of American State Terrorism*, p.2
- http://www.intellnet.org/resources/american_terrorism/ChronologyofTerror.html).
- 2. William Blum, *Rogue State* (Monroe, Maine: Common Courage Press, 2000), p. 163.
- 3. *Millions Killed by Imperialism* Washington Post May 6, 2002) <http://www.etext.org/Politics/MIM/rail/impkills.html>
- 4. Gabriella Gamini, *CIA Set Up Death Squads in Colombia* Times Newspapers Limited, Dec. 5, 1996, www.edu/CommunicationsStudies/ben/news/cia/961205.death.html).
- 5. *Virtual Truth Commission*, 1991
- *Human Rights Watch Report: Colombia's Killer Networks—The Military-Paramilitary Partnership*).
- **Kuba**

- 1.St. James Encyclopedia of Popular Culture – on Bay of Pigs Invasionhttp://bookrags.com/Bay_of_Pigs_Invasion.
- 2.Wikipedia http://bookrags.com/Bay_of_Pigs_Invasion#Casualties.
- **Democratic Republic of Congo (Formerly Zaire)**
- 1.F. Jeffress Ramsey, Africa (Guilford Connecticut, 1997), p. 85
- Anup Shaw The Democratic Republic of Congo, 10/31/2003)<http://www.globalissues.org/Geopolitics/Africa/DRC.asp>)
- 3.Kevin Whitelaw, A Killing in Congo, U. S. News and World Report<http://www.usnews.com/usnews/doubleissue/mysteries/patrice.htm>
- 4.William Blum, Killing Hope (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1995), p 158-159.
- 5.Ibid.,p. 260
- 6.Ibid.,p. 259
- 7.Ibid.,p.262
- 8.David Pickering, „World War in Africa, 6/26/02, www.9-11peace.org/bulletin.php3
- 9.William D. Hartung and Bridget Moix, Deadly Legacy; U.S. Arms to Africa and the Congo War, Arms Trade Resource Center, January , 2000www.worldpolicy.org/projects/arms/reports/congo.htm
- **Dominican Republic**
- 1.Norman Solomon, (untitled) Baltimore Sun April 26, 2005 <http://www.globalpolicy.org/empire/history/2005/0426spincycle.htm> Intervention Spin Cycle
- 2.Wikipedia. http://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Power_Pack
- 3.William Blum, Killing Hope (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1995), p. 175.
- 4.Mark Zepezauer, The CIA’S Greatest Hits (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1994), p.26-27.

– **Istočni Timor**

- 1.Virtual Truth Commission, <http://www.geocities.com/~virtualtruth/date4.htm>
- 2.Matthew Jardine, Unraveling Indonesia, Nonviolent Activist, 1997)
- 3.Chronology of American State Terrorismhttp://www.intellnet.org/resources/american_terrorism/ChronologyofTerror.html
- 4.William Blum, Killing Hope (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1995), p. 197.
- 5.US trained butchers of Timor, The Guardian, London. Cited by The Drudge Report, September 19, 1999. <http://www.geocities.com/~virtualtruth/indon.htm>

– **El Salvador**

- 1.Robert T. Buckman, Latin America 2003, (Stryker-Post Publications Baltimore 2003) p. 152-153.
- 2.William Blum, Rogue State (Monroe, Maine: Common Courage Press, 2000), p. 54-55.
- 3.El Salvador, Wikipediahttp://en.wikipedia.org/wiki/El_Salvador#The_20th_century_and_beyond)
- 4.Virtual Truth Commission <http://www.geocities.com/~virtualtruth/>.

– **Grenada**

- 1.Mark Zepezauer, The CIA'S Greatest Hits (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1994), p. 66-67.
- 2.Stephen Zunes, The U.S. Invasion of Grenada,<http://wwwfpif.org/papers/grenada2003.html> .

– **Guatemala**

- 1.Virtual Truth Commission <http://www.geocities.com/~virtualtruth/>
- 2.Ibid.

- 3. Mark Zepezauer, *The CIA'S Greatest Hits* (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1994), p.2-13.
- 4. Robert T. Buckman, *Latin America 2003* (Stryker-Post Publications Baltimore 2003) p. 162.
- 5. Douglas Farah, *Papers Show U.S. Role in Guatemalan Abuses*, *Washington Post Foreign Service*, March 11, 1999, A 26
- **Haiti**
- 1. Francois Duvalier, http://en.wikipedia.org/wiki/Fran%27ois_Duvalier#Reign_of_terror).
- 2. Mark Zepezauer, *The CIA'S Greatest Hits* (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1994), p 87.
- 3. William Blum, *Haiti 1986-1994: Who Will Rid Me of This Turbulent Priest*, <http://www.doublestandards.org/blum8.html>
- **Honduras**
- 1. William Blum, *Rogue State* (Monroe, Maine: Common Courage Press, 2000), p. 55.
- 2. Reports by Country: Honduras, Virtual Truth Commission <http://www.geocities.com/~virtualtruth/honduras.htm>
- 3. James A. Lucas, *Torture Gets The Silence Treatment*, *Countercurrents*, July 26, 2004.
- 4. Gary Cohn and Ginger Thompson, *Unearthed: Fatal Secrets*, *Baltimore Sun*, reprint of a series that appeared June 11-18, 1995 in Jack Nelson-Pallmeyer, *School of Assassins*, p. 46 Orbis Books 2001.
- 5. Michael Dobbs, *Negroponte's Time in Honduras at Issue*, *Washington Post*, March 21, 2005
- **Madarska**
- 1. Edited by Malcolm Byrne, *The 1956 Hungarian Revolution: A history in Documents* November 4, 2002 <http://www.gwu.edu/~nsarchiv/NSAEBB/NSAEBB76/index2.htm>

- 2.Wikipedia The Free Encyclopedia,
<http://www.answers.com/topic/hungarian-revolution-of-1956>
- **Indonesia**
- 1.Virtual Truth Commission <http://www.geocities.com/~virtualtruth/>.
- 2.Editorial, Indonesia's Killers, The Nation, March 30, 1998.
- 3.Matthew Jardine, Indonesia Unraveling, Non Violent Activist Sept–Oct, 1997 (Amnesty) 2/7/07.
- 4.Sison, Jose Maria, Reflections on the 1965 Massacre in Indonesia, p. 5.<http://qc.indymedia.org/mail.php?id=5602>;
- 5.Annie Pohlman, Women and the Indonesian Killings of 1965-1966: Gender Variables and Possible Direction for Research, p.4,<http://coombs.anu.edu.au/SpecialProj/ASAA/biennial-conference/2004/Pohlman-A-ASAA.pdf>
- 6.Peter Dale Scott, The United States and the Overthrow of Sukarno, 1965-1967, Pacific Affairs, 58, Summer 1985, pages 239-264.<http://www.namebase.org/scott>.
- 7.Mark Zepezauer, The CIA'S Greatest Hits (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1994), p.30.
- **Iran**
- 1.Geoff Simons, Iraq from Sumer to Saddam, 1996, St. Martins Press, NY p. 317.
- 2.Chronology of American State Terrorismhttp://www.intellnet.org/resources/american_terrorism/ChronologyofTerror.html.
- 3.BBC 1988: US Warship Shoots Down Iranian Airliner<http://news.bbc.co.uk/onthisday/default.stm>)
- **Iraq**
- **Iran-Iraq War**
- 1.Michael Dobbs, U.S. Had Key role in Iraq Buildup, Washington Post December 30, 2002, p A01 <http://www.washingtonpost.com/ac2/wp-dyn/A52241-2002Dec29?language=printer>

- 2.Global Security.Org , Iran Iraq War (1980-1980)globalsecurity.org/military/world/war/iran-iraq.htm.
- **U.S. Iraq War and Sanctions**
- 1.Ramsey Clark, The Fire This Time (New York, Thunder's Mouth), 1994, p.31-32
- 2.Ibid., p. 52-54
- 3.Ibid., p. 43
- 4.Anthony Arnove, Iraq Under Siege, (South End Press Cambridge MA 2000). p. 175.
- 5.Food and Agricultural Organizaition, The Children are Dying, 1995 World View Forum, Internationa Action Center, International Relief Association, p. 78
- 6.Anthony Arnove, Iraq Under Siege, South End Press Cambridge MA 2000. p. 61.
- 7.David Cortright, A Hard Look at Iraq Sanctions December 3, 2001, The Nation.
- **U.S-Iraq War 2003-?**
- 1.Jonathan Bor 654,000 Deaths Tied to Iraq War Baltimore Sun , October 11,2006
- 2.News <http://www.unknownnews.net/casualties.html>
- **Izraelsko-palestinski rat**
- 1.Post-1967 Palestinian & Israeli Deaths from Occupation & Violence May 16, 2006 <http://globalavoidablemortality.blogspot.com/2006/05/post-1967-palestinian-israeli-deaths.html>)
- 2.Chronology of American State Terrorism
- http://www.intellnet.org/resources/american_terrorism/ChronologyofTerror.html
- **Korea**

- 1. James I. Matray Revisiting Korea: Exposing Myths of the Forgotten War, Korean War Teachers Conference: The Korean War, February 9, 2001 <http://www.truman/library.org/Korea/matray1.htm>
- 2. William Blum, Killing Hope (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1995), p. 46
- 3. Kanako Tokuno, Chinese Winter Offensive in Korean War – the Debacle of American Strategy, ICE Case Studies Number 186, May, 2006 <http://www.american.edu/ted/ice/chosin.htm>.
- 4. John G. Stroessinger, Why Nations go to War, (New York; St. Martin's Press), p. 99)
- 5. Britannica Concise Encyclopedia, as reported in Answers.com <http://www.answers.com/topic/Korean-war>
- 6. Exploring the Environment: Korean Enigma www.cet.edu/ete/modules/korea/kwar.html)
- 7. S. Brian Wilson, Who are the Real Terrorists? Virtual Truth Commission <http://www.geocities.com/~virtualtruth/>
- 8. Korean War Casualty Statistics www.centurychina.com/history/krwarcost.html)
- 9. S. Brian Wilson, Documenting U.S. War Crimes in North Korea (Veterans for Peace Newsletter) Spring, 2002) <http://www.veteransforpeace.org/>
- **Laos**
- 1. William Blum Rogue State (Maine, Common Cause Press) p. 136
- 2. Chronology of American State Terrorism http://www.intellnet.org/resources/american_terrorism/ChronologyofTerror.html
- 3. Fred Branfman, War Crimes in Indochina and our Troubled National Soul
- www.wagingpeace.org/articles/2004/08/00_branfman_us-warcrimes-indochina.htm).
- **Nepal**

- 1.Conn Hallinan, Nepal & the Bush Administration: Into Thin Air, February 3, 2004
- fpif.org/commentary/2004/0402nepal.html.
- 2.Human Rights Watch, Nepal's Civil War: the Conflict Resumes, March 2006)
- <http://hrw.org/english/docs/2006/03/28/nepal13078.htm>.
- 3.Wayne Madsen, Possible CIA Hand in the Murder of the Nepal Royal Family, India Independent Media Center, September 25, 2001<http://india.indymedia.org/en/2002/09/2190.shtml>.
- **Nikaragva**
- 1.Virtual Truth Commission
<http://www.geocities.com/~virtualtruth/>.
- 2.Timeline Nicaragua
www.stanford.edu/group/arts/nicaragua/discovery_eng/timeline/).
- 3.Chronology of American State Terrorism,
http://www.intellnet.org/resources/american_terrorism/ChronologyofTerror.html.
- 4.William Blum, Nicaragua 1981-1990 Destabilization in Slow Motion
- www.thirdworldtraveler.com/Blum/Nicaragua_KH.html.
- 5.Wikipedia, the Free Encyclopedia,
http://en.wikipedia.org/wiki/Iran-Contra_Affair.
- **Pakistan**
- 1.John G. Stoessinger, Why Nations Go to War, (New York: St. Martin's Press), 1974 pp 157-172.
- 2.Asad Ismi, A U.S. – Financed Military Dictatorship, The CCPA Monitor, June 2002, Canadian Centre for Policy Alternatives <http://www.policyalternatives.ca/www.ckln.fm/~asadismi/pakistan.html>
- 3.Mark Zepezauer, Boomerang (Monroe, Maine: Common Courage Press, 2003), p.123, 124.

- 4.Arjum Niaz ,When America Look the Other Way by,
- www.zmag.org/content/print_article.cfm?itemID=2821§ionID=1
- 5.Leo Kuper, Genocide (Yale University Press, 1981), p. 79.
- 6.Bangladesh Liberation War , Wikipedia, the Free Encyclopediahttp://en.wikipedia.org/wiki/Bangladesh_Liberation_War#USA_and_USSR)
- **Panama**
- 1.Mark Zepezauer, The CIA's Greatest Hits, (Odonian Press 1998) p. 83.
- 2.William Blum, Rogue State (Monroe, Maine: Common Courage Press, 2000), p.154.
- 3.U.S. Military Charged with Mass Murder, The Winds 9/96,www.apfn.org/thewinds/archive/war/a102896b.html
- 4.Mark Zepezauer, CIA'S Greatest Hits (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1994), p.83.
- Paraguay See South America: Operation Condor
- **Philippines**
- 1.Romeo T. Capulong, A Century of Crimes Against the Filipino People, Presentation, Public Interest Law Center, World Tribunal for Iraq Trial in New York City on August 25,2004. <http://www.peoplejudgebush.org/files/RomeoCapulong.pdf>).
- 2.Roland B. Simbulan The CIA in Manila – Covert Operations and the CIA's Hidden Hisotry in the Philippines Equipo Nizkor Information – Derechos, derechos.org/nizkor/filipinas/doc/cia.
- **South America: Operation Condor**
- 1.John Dinges, Pulling Back the Veil on Condor, The Nation, July 24, 2000.
- 2.Virtual Truth Commission, Telling the Truth for a Better Americawww.geocities.com/~virtualtruth/condor.htm)

- 3.Operation Condorhttp://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Condor#US_involvement).
- **Sudan**
- 1.Mark Zepezauer, Boomerang, (Monroe, Maine: Common Courage Press, 2003), p. 30, 32,34,36.
- 2.The Black Commentator, Africa Action The Tale of Two Genocides: The Failed US Response to Rwanda and Darfur, 11 August 2006http://www.truthout.org/docs_2006/091706X.shtml.
- **Uruguay See South America: Operation Condor**
- **Vijetnam**
- 1.Mark Zepezauer, The CIA'S Greatest Hits (Monroe, Maine:Common Courage Press,1994), p 24
- 2.Casualties – US vs NVA/VC, http://www.rjsmith.com/kia_tbl.html.
- 3.Brian Wilson, Virtual Truth Commission <http://www.geocities.com/~virtualtruth/>
- 4.Fred Branfman, U.S. War Crimes in Indochina and our Duty to Truth August 26, 2004
- www.zmag.org/content/print_article.cfm?itemID=6105§ionID=1
- 5.David K Shipler, Robert McNamara and the Ghosts of Vietnam[nytimes.com/library/world/asia/081097vietnam-mcnamara.html](http://www.nytimes.com/library/world/asia/081097vietnam-mcnamara.html)
- **Jugoslavija**
- 1.Sara Flounders, Bosnia Tragedy:The Unknown Role of the Pentagon in NATO in the Balkans (New York: International Action Center) p. 47-75
- 2.James A. Lucas, Media Disinformation on the War in Yugoslavia: The Dayton Peace Accords Revisited, Global Research, September 7, 2005 <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=viewArticle&code=LUC20050907&articleId=899>

- 3. Yugoslav Wars in 1990s
http://en.wikipedia.org/wiki/Yugoslav_wars.
- 4. George Kenney, The Bosnia Calculation: How Many Have Died? Not nearly as many as some would have you think., NY Times Magazine, April 23, 1995

http://www.balkan-archive.org.yu/politics/war_crimes/srebrenica/bosnia_numbers.html)
- 5. Chronology of American State Terrorism

http://www.intellnet.org/resources/american_terrorism/ChronologyofTerror.html.
- 6. Croatian War of Independence, Wikipedia
http://en.wikipedia.org/wiki/Croatian_War_of_Independence
- 7. Human Rights Watch, New Figures on Civilian Deaths in Kosovo War, (February 7, 2000) <http://www.hrw.org/press/2000/02/nato207.htm>.